

УДК 811. 161. 1'373.23

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/27.203924>**Світлана СОБИНА,***orcid.org/0000-0002-1216-5895**аспірантка кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців  
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара  
(Дніпро, Україна) [svetapadura@gmail.com](mailto:svetapadura@gmail.com)*

## ТРАНСОНІМІЗАЦІЯ ЯК РІЗНОВИД ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНОГО СЛОВОТВОРУ НАЙМЕНУВАНЬ ТВОРЧИХ КОЛЕКТИВІВ

*В ономастиці існують різні способи творення назв (трансонімізація, онімізація апеллятива, запозичення, онімотрансонімізація). Взаємний зв'язок розрядів онімів досліджується давно. Нас цікавлять саме явища трансонімізації і їх дослідження переважно в тих випадках, коли трансонімізація є «кінцевим пунктом» субстантивзації.*

*Актуальність теми визначається тим, що найменування творчих колективів відображають не тільки соціально-економічні зміни, але й процеси, що відбуваються в «живій мові». Матеріалом для дослідження є назви творчих об'єднань.*

*Стаття присвячена дослідженню виникнення ергонімів за допомогою трансонімізації. Особливу увагу було приділено антропонімам-ергонімам і топонімам-ергонімам, оскільки вони є найчисленнішими підгрупами ергонімів. Серед ергонімів, утворених шляхом трансонімізації, можна виділити безліч класів відповідно до тих підрозрядів власної назви, які є для них твірними. У нашій дослідницькій роботі ми розглянемо низку підрозрядів трансонімізації найменувань творчих колективів, як вихідний онім можуть вживатися антропоніми (ім'я людини), топоніми (назви географічних об'єктів, населених пунктів), теоніми (імена богів), міфоніми (імена героїв міфів, казок, билин), космоніми (назви зон Всесвіту), астроніми (назви небесних тіл), фітоніми (найменування рослин), зооніми (клички тварин), фіктоніми (псевдоніми) та інші розряди власних назв.*

*Зауважимо, що більшість ергонімів було взято із мови у тому вигляді, в якому вони існували раніше, оскільки вся номінативна діяльність людини базується на попередньому досвіді мовних знаків, словниковому інвентарі мови, поповнення останнього відбувається в основному шляхом вторинної номінації. У такому разі загальні назви стали власними, а останні, своєю чергою, трансонімізувалися. Нами було проаналізовано 27 типів трансонімізованих ергонімів, які нараховують 313 найменувань творчих колективів (далі – НТК) і ми можемо стверджувати, що одним із найефективніших способів словотворення в нашій науковій розвідці є лексико-семантична онімізація.*

**Ключові слова:** трансонімізація, ергонім, антропонім, топонім, власна назва.

**Svitlana SOBINA,***orcid.org/0000-0002-1216-5895**Postgraduate Student at the Department of Translation and Linguistic Training of Foreigners  
of Oles Honchar Dnipro National University  
(Dnipro, Ukraine) [svetapadura@gmail.com](mailto:svetapadura@gmail.com)*

## TRANSONIMIZATION AS A VARIETY OF LEXICO-SEMANTIC VOCABULARY OF PEOPLE GROUPS' NAMES

*There are different ways of creating proper names (transonymization, appellative transfers into onym, borrowing, onym's transonymization) in onomastics. The interconnection of onyms has been investigated for a long time. We will be interested in the phenomena of transonymization and their study mainly in cases where transonymization is the "final point" of substantivation.*

*The topicality of this theme is determined by the fact that the people groups' names reflect not only socio-economic changes, but also the processes that take place in the "vivid language". The material for the research is the names of creative associations.*

*The article is devoted to the study of ergonems formation through transonymization. Particular attention was paid to anthroponym-ergonems and toponym-ergonems, since they are the most numerous subgroups of ergonems. Among the ergonems formed by transonymization, one can distinguish many classes of the proper names that are formative for them. In our research we will consider a list of groups of transonymized people groups' names, as the initial onym can be used anthroponyms (name of a man), toponymss (names of geographical objects, settlements), theonyms (names of gods), mythonyms (names of heroes of myths, tales, epics), cosmonyms (names of zones of the Universe), astronomes (names of celestial bodies), phytonyms (names of the plants), zoonyms (names of animals), ficonyms (pseudonym) and other groups of proper names.*

*Note, that many ergonems were taken from the language as they existed before, since all the nominative activity of a man is based on the previous experience of linguistic signs, vocabulary of the language, replenishment of the last one occurs mainly due to the secondary nomination. In this case, the common names became proper names, and the last names were in turn transonymized. We have analyzed 27 types of transonymized ergonems, which include 313 people groups' names (hereinafter PGN), and we can say that one of the most effective ways of word formation in our scientific exploration is lexico-semantic onimization.*

**Key words:** transonymization, ergonem, anthroponym, toponym, proper name.

**Постановка проблеми.** Ергоніми є в основному продуктом вторинної номінації. Найбільш популярним способом утворення ергонімів серед найменувань творчих колективів (далі – НТК) стала трансонімізація.

Лексико-семантичний спосіб надзвичайно продуктивний у процесі творення власних назв творчих колективів, причому онімами в такий спосіб можуть ставати як апелятиви, так і інші найменування. Опрацьований нами матеріал дає змогу простежити функціонування перенесених назв шляхом похідного від попереднього.

**Аналіз досліджень.** Трансонімізація як лексико-семантичний спосіб творення досить часто ставала об'єктом дослідження лінгвістів: О. А. Земської (Земська, 2011), Ю. А. Левицького (Левицький, 1977), В. М. Немченко. Наприклад, Є. С. Отін зазначав, що трансонімізація реалізується за допомогою «лексико-семантичної деривації оніма» (Отін, 1992: 15). На думку Ю. О. Карпенко, «трансонімізація є найпоширенішим, масовим різновидом застосування лексико-семантичного способу словотвору» (Карпенко, 1990: 36). В. М. Калінкін трансонімізацію визначає як явище, при якому «зовнішня форма імені залишається незмінною, але змінюються і денотативно-сигніфікативний комплекс, і референт» (Калінкін, 2006: 87). М. В. Яковенко трансонімізацію називає «вторинною ономастичною номінацією» (Яковенко, 2007: 135). О. В. Суперанська власні назви, що виникли на основі інших імен, називає «непервинною номінацією» (Суперанська, 2003: 242).

Аналізуючи роботи вчених, ми можемо стверджувати, що трансонімізація – це поширене явище в галузі найменувань творчих колективів. Н. М. Шульська в дисертаційному дослідженні виокремлює такі механізми трансонімізації:

- а) використання власних особових імен;
- б) використання прізвищ (переважно в множині);
- в) використання імен, прізвищ відомих осіб, кіно-, мультгероїв;
- г) використання топонімів;
- г) використання зоонімів (Шульська, 2011: 149–150).

Завдяки високій культурологічній та експресивній ємності власних назв вони стають основою творення НТК без структурних змін.

**Мета статті** – розглянути та проаналізувати явище трансонімізації на прикладі НТК.

**Виклад основного матеріалу.** У нашій дослідницькій роботі ми розглянули 27 підрозрядів трансонімізації, які нараховують 313 НТК:

**а) антропонім – ергонім** (від грец. *anthropos* – людина і *опута* – ім'я) – це розряд іменників, що включає в себе будь-які власні імена, які може мати людина (Мадієва, 2015: 15).

За будовою антропоніми діляться на дві великі групи: однослівні (нечленовані) найменування та багатослівні (членовані) найменування, наприклад:

1) власне однослівні: «Пушкин» (КВК-команда), «Раисы» (КВК-команда), «Ратубор» (КВК-команда), «Мураками» (поп-група), «Ершов» (КВК-команда), «Забава» (народний ансамбль).

2) ім'я + прізвище: «Юрій Гагарин» (КВК-команда), «Янка Дягилева» (рок-група), «Чилли Вилли» (КВК-команда), «Чингиз Хан» (поп-група) «Снегирев Бэнд» (кавер-гурт), «Стас Михайлов» (КВК-команда);

**б) патронім – ергонім** (від грец. *patros* – батько; *опута* – ім'я). Власне ім'я, що виникло від імені, прізвища чи назви професії батька або інших предків за чоловічою лінією. Патронім, який передається як «від батька», є протилежністю матроніма, що передається «від матері» (Мадієва, 2015: 18), наприклад: «Михална» (рок-гурт);

**в) демінутивний антропонім – ергонім** пестлива форма імен (Мадієва, 2015: 18), наприклад: «Шурочка» (КВК-команда), «Варенька» (хореографічний колектив), «Машенька» (хореографічний колектив), «Лялечка» (КВК-команда);

**г) фікстонім – ергонім.** У «Словнику термінів» В. Г. Дмитрієва псевдонім – це загальна назва для вигаданих або змінених імен і прізвищ, які замінили справжнє ім'я і прізвище (Дмитрієв, 1977: 276–279), наприклад: «Черный Лукич» (рок-група), «Селфи Айфоновна Инстаграм» (КВК-команда), «Твердятич Пихто» (КВК-команда);

**г) зоонім – ергонім** Н. В. Подольська вважає, що зоонім – це «власне ім'я (кличка) тварини, у т. ч. свійської, такої, що утримується в зоологічному саду, що «працює» в цирку, в охороні, піддослідної або дикої» (Подольська, 1978: 59), О. І. Фоякова зараховує до зоонімів «клички домашніх тварин у місті та селі, а також у професійній сфері» (Фоякова, 1990: 4), наприклад: «Бобёр Егор» (КВК-команда), «Наутилус Помпилиус» (рок-гурт), «Черепаша Торпеда» (КВК-команда);

**д) міфонім – ергонім.** На думку Н. В. Подольської, міфонімія утворює своєрідний сектор номінаційного простору мови, створеного відповідно до моделі номінацій реального світу речей (Подольська, 1978), наприклад: «Калипсо» (джаз-група), «Прометей» (КВК-команда), «Психея» (рок-гурт), «Феникс» (народний ансамбль);

**е) кінонім – ергонім** (від грец. *κυον* (*kyon*) – собака і *опута* – ім'я) підпорядковується зооніму і позначає клички собак. У словнику Н. В. Подольської подано таке пояснення: «вид зооніма, кличка собаки» (Поольська, 1978: 65). Вчена спирається на статтю Н. О. Баскакова «Клички собак у каракалпаків» (Баскаков, 1978: 206), науковець є першим, хто вжив термін «кінонімія» для позначення кличок собак. У вітчизняних словниках тлумачення цього терміна відсутні. Розглянемо це на власних назвах творчих колективів:

– кінонім + апелятивна сполука: рок-гурт «Собака Це Це»;

**є) фелінонім – ергонім** (від лат. *felis* – кішка і від грец. *опут* – ім'я, назва) як і кінонім, є різновидом зооніма і позначає клички котів (кішок) (Мадієва, 2015: 18), наприклад: фелінонім + апелятивна сполука: «Кот Борис» (КВК-команда);

**ж) геортонім – ергонім** (від грец. *geort* – свято і *опута* – ім'я, назва) – вид ідеонімів, власна назва святкового дня чи більшого часового відрізку, найменування пам'ятної або знаменної дати (Мадієва, 2015: 18), наприклад: «Радоница» (народний ансамбль), «Купала» (джаз-група), «Моргосье» (народний ансамбль);

**з) етнохоронім – ергонім** (від грец. *ethnos* – народ, *choros* – місцевість і *опута* – ім'я) – назва жителів певної місцевості, співвіднесення із топонімом (Мадієва, 2015: 19), наприклад: «Москвичка» (кавер-гурт), «Обдорянка» (народний ансамбль), «Печорянка» (народний ансамбль), «Пятигорчане» (КВК-команда), «Ушаковцы» (КВК-команда);

**и) макроетнонім – ергонім** назви великих етнічних спільнот (Євтух, 2009: 55), таких, як «Славночка» (народний ансамбль), «Славяне» (КВК-команда);

**і) титул – ергонім** (від лат. *titulus*, букв. – напис). Спадкове або надане монархом звання (граф, князь, барон тощо), з яким пов'язані особливі права і привілеї. Надання титулів характерно для феодальної ієрархії (Що таке титул, 2020), наприклад: «Граф Амурский» (КВК-команда), «Граф Гагарин» (КВК), «Султан Великолennyй» (КВК-команда);

**ї) урбанонім – ергонім** (від лат. *urbanus* – місто та грец. *опута* – ім'я) – це топонім, назва внутрішньоміського топографічного об'єкта (вулиці, проспекту, бульвару, провулку, будь-якого об'єкта міста, що має назву) (Питання історичної ономастики, 1994: 150). «Парк Горького» (рок-гурт), «Аттракцион Воронова» (кавер-група), «Станция Динамо РЭУ им. Плеханова» (КВК-команда);

**й) Годонім – ергонім** (від грец. *odos* – шлях, дорога і *опут* – ім'я) – це назви лінійних об'єктів

(проспектів, вулиць, ліній, провулків, бульварів і т. д.). Вони дають змогу побачити історію міст очима далеких предків (Подольська, 1978: 50), наприклад: «Брянская Улица» (КВК-команда), «Камышловский уезд» (КВК-команда), «Московский проспект» (джаз-група), «Проспект Мира» (КВК-команда), «Проспект Химиков» (КВК-команда);

**к) макротопонім – ергонім** (від грец. *macro* – великий, *topos* – місце і *опута* – ім'я) – це назва великого фізико-географічного об'єкта, перш за все країни, як правило, вона всесвітньовідома і постійно використовується (Бондалетов, 1983: 162), наприклад: «Барбадос» (джаз-група), «Азия» (рок-група), «Европа» (КВК-команда), «Китай» (рок-група), «КУБА» (КВК-команда), «Лихтенштейн» (КВК-команда);

**л) інсулонім – ергонім** (від лат. *insula* – острів і *опута* – ім'я) – власна назва острова, півострова, морської коси (Лучік, 2014: 12): «Бора-Бора» (КВК-команда), «Остров Крым» (КВК-команда);

**м) астіонім – ергонім**. Серед найуживаніших топонімів можна виділити назви міст – астіоніми (від грец. *astio* – місто і *опут* – ім'я) (Лучік, 2014: 12), наприклад: «Бостон» (КВК-команда), «Верона» (кавер-гурт), «Верхнеудинск» (КВК-команда), «Декабрьск» (КВК-команда), «Калифорния» (КВК-команда);

**н) комонім – ергонім**. Для позначення сільської місцевості використовують різновид ойконіма – комонім (від грец. *κόμη* — селище і *о̀во̀ца* – ім'я) (Лучік, 2014: 12), наприклад: «Атрика» (хореографічний колектив), «Белозерье» (народний ансамбль), «Буерак» (рок-група), «Пёстрики» (КВК-команда);

**о) хоронім – ергонім** (від грец. *ὄρος* – межа, кордон і *о̀во̀ца* — ім'я) – власна назва будь-якої території, області або регіону, в тому числі адміністративних, міських та природних (Лучік, 2014: 12). Хороніми поділяються на географічні й адміністративні, наприклад: Бруклин (КВК-команда), «Голлівуд» (КВК-команда), «Сибирь» (КВК-команда);

**п) потамонім – ергонім** (від гр. *potamos* – ріка і онім) – власна назва будь-якої річки (Словник укр. ономастич. термінол., 2012: 152), наприклад: «Аракс» (рок-гурт), «Байкал» (хореографічний колектив), «Волга» (народний ансамбль), «Вятка» (КВК-команда), «Niagara» (хореографічний колектив);

**р) оронім – ергонім** – різновид топоніма: власна назва будь-якого об'єкта рельєфу земної поверхні, як позитивного (гора, гірський хребет, горб, долина, яр, впадина, ущелина), так і нега-



тивного (долина, котлован) (Фонякова, 1990: 105), наприклад: «*Элеон*» (народний ансамбль);

**с) ойкодомонім – ергонім.** У російській ономастиці термін ойкодомонім (від грец. *οἰχοδομή* – будівля і *опут* – ім'я) вживається в двох головних значеннях: власна назва будівлі і власна назва комерційного об'єкта (Подольська, 1978: 88), наприклад: «*Бутырка*» (група шансон), «*Порт-Петровск*» (КВК-команда), «*Сколково*» (КВК-команда), «*Школа имени А. С. Макаренко*» (КВК-команда), «*Школа Поколение*» (КВК-команда);

**г) фітонім – ергонім** (від грец. *φῶτόν* – рослина і *όνομα* – ім'я). За визначенням Н. В. Подольської, це власне ім'я будь-якої рослини (Подольська, 1978: 158). Отже, під фітонімом дослідниця розуміє власну назву одиничної, чимось унікальної у своєму роді, наприклад: «*Ананас*» (КВК-команда), «*Ассаи*» (реп-група), «*Астра*» (хореографічний колектив), «*Василек*» (кавер-гурт), «*Василечки*» (КВК-команда), «*Иван да Марья*» (хореографічний колектив), «*Иван-чай*» (КВК-команда);

**у) космонім – ергонім** (від грец. *κόσμος* – космос; мир і *όνομα* – ім'я) – власне ім'я певної зони космічного простору (Подольська, 1978: 68), наприклад: «*Космос*» (КВК-команда);

**ф) астронім – ергонім** (від грец. *astron* – звезда і *ονομα* – ім'я) – власне ім'я окремого небесного тіла, в тому числі зірки, планети, комети, астероїда та супутника (Лучік, 2014: 12), наприклад: «*Земля*» (КВК-команда), «*Марсы*» (КВК-

команда), «*Меркурий*» (КВК-команда), «*Спутник Восток*» (рок-група);

**х) гефіронім – ергонім** (від грец. *γέφυρα* – міст і *όνομα* – ім'я). Термін вживається для позначення мостів (Лучік, 2014: 12), наприклад: «*Калинов Мост*» (рок-гурт);

**ц) трапезонім – ергонім** (від грец. *τράπεζα* – стіл, страва і *όνομα* – ім'я) – власна назва позначає не лише заклади харчування, але й назви страв. У нашій роботі ми будемо використовувати трапезонім у другому значенні, наприклад: «*Бисквит*» (КВК-команда), «*Глазунья*» (КВК-команда), «*Джем*» (кавер-гурт), «*Дичь*» (КВК-команда), «*Изюм*» (КВК-команда).

Також зустрічаються ергоніми, утворені від назв різних літературних творів, кінематографа, популярних пісень та ін.: «*Коляда*» (народний ансамбль), «*Кроссворд*» (КВК-команда), «*Классики*» (КВК-команда), «*Гжель*» (народний ансамбль), «*Анна Каренина*» (КВК-команда), «*Бонни и Клайд*» (КВК-команда).

**Висновки.** Резюмуючи вищесказане, варто зауважити, що більшість ергонімів було взято з мови у тому вигляді, в якому вони існували раніше. Таким чином, загальні назви стали власними, а ті, своєю чергою, трансонімізувалися. Нами було проаналізовано 27 підрозрядів, які нараховують 313 НТК, і ми можемо стверджувати, що одним із найефективніших способів словотворення в нашій науковій розвідці є лексико-семантична онімізація.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баскаков Н. А. Клички собак у каракалпаков. *Ономастика средней Азии*. Москва : Наука, 1978. С. 206–209.
2. Бондалетов В. Д. Русская ономастика: учеб. пособие для студентов пед. институтов. Москва : Просвещение, 1983. 224 с.
3. Дмитриев В. Г. Скрывшие свое имя (Из истории анонимов и псевдонимов). Москва : Наука, 1977. 312 с.
4. Євтух В. Б. Етнічність: глосарій. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. 170 с.
5. Земская Е. А. Современный русский язык. Словообразование : учеб. пособие. Москва : Флинта: Наука, 2011. 328 с.
6. Калинин В. М. От литературной ономастики к поэтонимологии. Москва : Наука, 2006. № 1. С. 81–89.
7. Карпенко Ю. О. Онімізація і трансонімізація як словотвірний акт. *Шоста республіканська ономастична 192 конференція*. Тези доповідей і повідомлень. Одеса: ОДУ, 1990. С. 35–37.
8. Левицкий Ю. А. Категоризация, модификация и транспозиция. *Словообразовательные и семантико-синтаксические процессы в языке* : межвуз. сборник науч. трудов. Пермь : Изд-во Пермского ун-та, 1977. С. 3–13.
9. Лучик В. В. Етимологічний словник топонімів України. Київ : Академія, 2014. 544 с.
10. Мадиева Г. Б., Супрун В. И. Теория и практика ономастики. Учебное пособие. Волгоград : Изд-во ВГСПУ «Перемена», 2015. 199 с.
11. Немченко В. Н. Современный русский язык. Словообразование : учеб. пособие для филол. спец. ун-тов. Москва : Высш. шк., 1984. 255 с.
12. Отін Є. С. Що таке топоніміка (вступна лекція до спецкурса з лінгвістичного краєзнавства). *Структура і функції ономастичних одиниць*: збірник наукових праць. Донецьк : ДонГУ, 1992. С. 4–23.
13. Питання історичної ономастики. Київ : Наукова думка, 1994. 258 с.
14. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии. Москва : Наука, 1978. 199 с.
15. Словник української ономастичної термінології / Уклад. Д. Г. Бучко, Н. В. Ткачова. Харків : Ранок-НТ, 2012. 256 с.
16. Суперанская А. В. Общая терминология. Вопросы теории. Москва : Едиториал УРСС, 2003. 248 с.
17. Фонякова О. И. Имя собственное в художественном : учеб. пособие. Ленинград : ЛГУ, 1990. 104 с.

18. Шулська Н. М. Неофіційна антропонімія Західного Полісся : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова». Луцьк, 2011. 339 с.
19. Що таке титул? URL: <http://slovopedia.org.ua/42/53410/291151.html>
20. Яковенко М. В. Трансонімізація в світлі загальної теорії номінації. *Всхідноукраїнський лінгвістический збірник*. 2007. Вип. 11. С. 133–139.

## REFERENCES

1. Baskakov N. A. Klichki sobak u karakalpakov [Names of dogs in Karakalpakov]. *Onomastics of Central Asia*. Moskva : Nauka, 1978. Pp. 206–209 [in Russian].
2. Bondaletov V. D. Russkaya onomastika [Russian Onomastics]. Manual for students of teachers' training college. Moskva : Prosveshchenie, 1983. 224 p. [in Russian].
3. Dmitriev V. G. Skryvshie svoe imya [They hid their names]. History of anonyms and pseudonyms. Moskva : Nauka, 1977. 312 p. [in Russian].
4. Yevtuh V. B. Etnichnist [Ethnicity]. Glossary. Kyiv : NPU imeni M. P. Dragomanova, 2009. 170 p. [in Ukrainian].
5. Zemskaya E. A. Sovremennyy russkiy yazyk. Slovoobrazovanie [Modern Russian language. Word-formation]. Manual book. Moskva : Flinta: Nauka, 2011. 328 p. [in Russian].
6. Kalinkin V. M. Ot literaturnoj onomastiki k poetonimologii [From literature Onomastics to poetology within onyms]. Moskva : Nauka, 2006. № 1. Pp. 81–89 [in Russian].
7. Karpenko Yu. O. Onimizaciya i tranonimizaciya yak slovotvirnij akt. *Shosta respublikanska onomastichna 192 konferenciya* [Onimixation and tranonimization as the aspect of word-formation]. Theses. Odesa : ODU, 1990. Pp. 35–37 [in Ukrainian].
8. Levickij Yu. A. Kategorizaciya, modifikaciya i transpoziciya. Slovoobrazovatelnye i semantiko-sintaksicheskie processy v yazyke [Categorization, modification and transposition. Word-formation and semantico-syntactic approach in the language]. Manual of scientific work. Perm : Izd-vo Permskogo un-ta, 1977. Pp. 3–13 [in Ukrainian].
9. Luchik V. V. Etymologichnyj slovnyk toponimiv Ukrayini [Etymological dictionary of Ukrainian toponyms]. Kyiv : Akademiya, 2014. 544 p. [in Ukrainian].
10. Madieva G. B., Suprun V. I. Teoriya i praktika onomastiki [Theory and practice of Onomastics]. Manual book. Volgograd : Izd-vo VGSPU «Peremena», 2015. 199 p. [in Russian].
11. Nemchenko V. N. Sovremennyy russkiy yazyk. Slovoobrazovanie [Modern Russian language. Word-formation]. Manual book for philological department. Moskva : Vyssh. shk., 1984. 255 p. [in Russian language].
12. Otin Ye. S. Shcho take toponimika [What is Toponymics]? Inaugural lecture for the special course of linguistic of regional ethnography. Structure and fuctions of onomastic units. Manual book. Doneck : DonGU, 1992. Pp. 4–23. [in Ukrainian].
13. Pytannya istorychnoyi onomastyky [Problems of historical Onomastics]. Kyiv : Naukova dumka, 1994. 258 p. [in Ukrainian].
14. Podolskaya N. V. Slovar russkoj onomasticheskoy terminologii [Dictionary of the Russian onomastic terminology]. Moskva : Nauka, 1978. 199 p. [in Russian].
15. Slovník ukrajinskoyi onomastichnoyi terminologii [Dictionary of the Ukrainian onomastic terminology] / Uklad. D. G. Buchko, N. V. Tkachova. Harkiv : Ranok-NT, 2012. 256 p. [in Ukrainian].
16. Superanskaya A. V. Obshchaya terminologiya [General terminology]. Theory problems. Moskva : Editorial URSS, 2003. 248 p. [in Russian].
17. Fonyakova O. I. Imya sobstvennoe v hudozhestvennom [Proper name in the fiction]. Manual book. Leningrad : LGU, 1990. 104 p. [in Russian].
18. Shulska N. M. Neoficijna antroponimiya Zahidnogo Polissya [Informal Anthroponymy the West Polissya]. Dissertation. Lutsk, 2011. 339 p. [in Ukrainian].
19. Shcho take tytul [What is title]? URL: <http://slovopedia.org.ua/42/53410/291151.html> [in Ukrainian].
20. Yakovenko M. V. Tranonimizaciya v svete obshej teorii nominacii [Tranonimization within general theory of nomination]. *Eastern Ukrainian linguistic compendium*. 2007. Vyp. 11. Pp. 133–139 [in Russian].